

Sygn. akt VI Ga 83/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym

Przewodniczący SSO Zbigniew Krepski

po rozpoznaniu w dniu 6 czerwca 2016 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym w postępowaniu uproszczonym

sprawy z powództwa (...)spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w B.

przeciwko K. K.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 22 marca 2016 r., sygn. akt V GC 1106/15 upr

oddala apelację

Sygn. akt VI Ga 83/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 22 marca 2016 r., sygn. akt V GC 1106/15 upr, Sąd Rejonowy w Toruniu po rozpoznaniu w postępowaniu uproszczonym sprawy z powództwa (...)spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w B. przeciwko K. K. o zapłatę w pkt I zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 209,86 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 158,67 zł od dnia 23 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty i od kwoty 51,29 zł od dnia 13 stycznia 2015 roku do dnia zapłaty, pkt II oddalił powództwo w pozostałej części i w pkt III zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 60,15 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (k.124).

Apelację od powyższego wyroku wniosła powódka zaskarżając wyrok w zakresie pkt II i zarzucając mu:

1) naruszenie przepisów prawa procesowego mające wpływ na treść zaskarżonego wyroku tj. art. 233 § 1 k.p.c. przez dokonanie błędnej oceny materiału dowodowego sprawy – sprzeczność ustaleń i wnioskowań Sądu z zebrany materiałem dowodowym w sprawie poprzez sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego ustalenie, iż wskutek wypowiedzenia umowy przez pozwanego umowa o świadczenie stałej obsługi prawnej uległa rozwiązaniu, podczas gdy z uwagi na brak możliwości wypowiedzenia tej umowy przez pozwanego powodowało, iż umowa o świadczenie stałej obsługi prawnej była ważna,

2) naruszenie przepisów prawa materialnego tj.:

- art. 746 § 1 k.c. poprzez jego błędne zastosowanie polegające na błędnym przyjęciu, że pozwany mógł wypowiedzieć umowę o świadczenie stałej obsługi prawnej w każdym czasie, bez brania pod uwagę faktu, iż klauzula zawarta w umowie stanowiła, że pozwany nie miał możliwości wypowiedzenia tej umowy,

- art. 65 k.c. poprzez jego niezastosowanie i uznanie, iż literalne brzmienie umowy ma prymat przed zgodnym zamiarem stron i celem umowy, skutkiem czego Sąd ustalił, że wypowiedzenie umowy przez pozwanego było

skuteczne, podczas gdy wolą stron było zawarcie klauzuli, iż pozwany nie może wypowiedzieć skutecznie tej umowy o świadczenie stałej obsługi prawnej.

Wskazując na powyższe zarzuty powód wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w części oddalającej powództwo w całości poprzez zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kwoty 573,39 zł wraz z ustawowymi odsetkami:

- od kwoty 97,38 zł od dnia 31 grudnia 2015 r. i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 158,67 zł od dnia 31 grudnia 2015 r. i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 158,67 zł od dnia 31 grudnia 2015 r. i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 158,67 zł od dnia 31 grudnia 2015 r. i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty

oraz zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu apelacji powód szerzej omówił powyższe zarzuty (k.140-146).

Pozwany nie udzielił odpowiedzi na apelację powoda.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Na wstępie należy podkreślić, iż sprawa niniejsza toczyła się w postępowaniu uproszczonym, a zatem w myśl art. 505⁹ § 1¹ k.p.c. apelację można oprzeć tylko na wymienionym w pkt.1 zarzucie naruszenia prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie i wymienionym w pkt 2 zarzucie naruszenia przepisów postępowania, jeżeli mogło ono mieć wpływ na wynik sprawy.

W ocenie Sądu apelacja powodowej spółki w wprowadzie zarzuca zaskarżonemu wyrokowi naruszenie przepisów postępowania, jednakże nie miało ono wpływu na rozstrzygnięcie sprawy. Wbrew apelującemu Sąd meriti nie naruszył przepisów postępowania poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów określonej w art. 233 k.p.c. Zważyć należy, iż skuteczne postawienie takiego zarzutu wymaga wykazania, iż sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego; to bowiem może być jedynie przeciwstawione uprawnieniu sądu do dokonywania swobodnej oceny dowodów. Nie jest natomiast wystarczające przekonanie o innej, niż przyjął Sąd, wadze (doniosłości) poszczególnych dowodów i ich odmiennej ocenie niż ocena sądu (zob. wyrok SN z dnia 16 grudnia 2005 r., III CK 314/05, Lex nr 172176; wyrok SA w Poznaniu z dnia 27 kwietnia 2006 r., sygn. akt I ACa 1303/05, LEX nr 214251).

Przenosząc te rozważania na grunt niniejszej sprawy w ocenie Sądu Okręgowego ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy nie wykraczają poza granice swobodnej oceny dowodów wyznaczonych dyspozycją art. 233 § 1 k.p.c. Sąd odwoławczy podziela ustalenia faktyczne poczynione przez sąd meriti i powołuje się na nie bez potrzeby ponownego ich przywoływania. W szczególności Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił, że w świetle postanowień §(...) zawartej przez strony umowy o świadczenie stałej obsługi prawnej-pakiet (...) z dnia (...)strony przewidziały możliwość wypowiedzenia umowy. Skoro zaś w umowie nie zastrzeżono, że to jedynie powodowa spółka była uprawniona do jej wypowiedzenia to trafnie Sąd Rejonowy uznał, z powołaniem się na zasadę swobody umów, że strony dopuściły możliwość wypowiedzenia tej umowy tak przez zleceniobiorcę (powodową spółkę) jak i przez zleceniodawcę (pozwanego) mimo zawarcia jej na czas określony.

W konsekwencji w ocenie Sądu Okręgowego nie doszło też do zarzucanego w apelacji naruszenia przepisów prawa materialnego.

I tak nie ma racji powódka zarzucając naruszenie art. 746 § 1 k.c. poprzez przyjęcie, że pozwany mógł wypowiedzieć przedmiotową umowę. Uszło uwadze apelującego, iż powyższy przepis wskazuje na prawo dającego zlecenie do wypowiedzenia umowy zlecenia. Wprawdzie należy zgodzić się z apelującym, że możliwość wypowiedzenia umowy można ograniczyć; jednakże jak już wyżej wskazano w przedmiotowej umowie takiego ograniczenia, wbrew zarzutom powoda, nie zastrzeżono.

Chybiony był też zarzut naruszenia art. 65 k.c. Wprawdzie zgodzić się trzeba z apelującym, iż w świetle przepisu art. 65 § 2 k.c., określającego sposób wykładni oświadczeń woli stron umowy w sposób odmienny niż ma to miejsce przy interpretacji tekstu prawnego, w umowach należy przede wszystkim badać zamiar stron i cel umowy, a dopiero w dalszej kolejności ma znaczenie dosłowne jej brzmienie (por. wyrok SN z dnia 8 czerwca 1999 r., II CKN 379/98, LexisNexis nr 342817, OSNC 2000, nr 1, poz. 10). Jednakże powód, na którym spoczywał ciężar dowodu, nie wykazał aby wola stron było zawarcie klauzuli, iż pozwany nie mógł skutecznie wypowiedzieć umowy o świadczenie stałej obsługi prawnej. Na rozprawie w dniu 8 marca 2016 r. pełnomocnik powodowej spółki stanowczo oświadczył, że nie wnosi o przesłuchanie prezesa powodowej spółki. Zatem Sąd I instancji stosując reguły wykładni językowej trafnie ustalił, iż przedmiotowej umowie strony zawarły w (...) ust. (...)klauzulę, iż każda ze stron może wypowiedzieć tę umowę.

W konsekwencji w ocenie Sądu Okręgowego nie ma żadnych podstaw do kwestionowania prawidłowego stanowiska Sądu pierwszej instancji, a apelacja powodowej spółki jest nieuzasadniona i jako taka podlega oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c.

Z.

1) (...)

2) (...)

3) (...)

T. (...)